

hvorfor de genuine engelske Freetrade-Begreber ikke kunne finde Anvendelse hos os. Dernæst kommer saa den tredje Bæregruppe, nemlig Kaffe med 538,100 Rb.; dernæst Tobak med 409,200 Rb.; Lønner og Træ med 404,500 Rb.; Drifkevarer 396,000 Rb., Metaller 306,900 Rb., Stenful 213,200 Rb., Salt 167,900 Rb., Olier 162,000 Rb. og Ris 106,900 Rb. Igeoverfor disse 11 Grupper, hvis Udbytte overstiger 100,000 Rb., og som tilsammen give 87,1 pCt. af den hele Told eller 6,174,000 Rb., vil i det nye Forslag efter Sandsynlighedsberegning staa nominelt 14, men egentlig kun 13, der ligeledes indbringe hver over 100,000 Rb. og tilsammen 92,24 pCt. eller 6,383,400 Rb. Jeg figer nominelt 14, fordi Drifkevarer og Spiritus ere adskilte i den Opgjørelse, som vi nu gaa over til, hvorimod de vare samlede under „Drifkevarer“ i den tidligere Opgjørelse. Ogsaa i den nye Opgjørelse staaar naturligvis „Sukker“ overst med 1,947,000 Rb., imod tidligere 1,951,500 Rb. Ligeledes er naturligvis 2den Post her: „Manufakturvarer“, hvilken Position efter Lovforslaget vil give en Nedgang af noget over 100,000 Rb., idet nemlig Udbyttet er anslaaet til 1,399,600 Rb.; men medens tidligere „Kaffe“ var den tredje Position, vil efter Lovforslaget Forhøielsen af Tobakstolden under samme Forudsætning som med Hensyn til Sukker — hvilken jeg senere skal komme til, — at nemlig disse Toldsatser beskyttes paa en passende Maade, bevirke, at „Tobak“ rykkes op til Nr. 3, nemlig med 685,700. Derpaa vil „Kaffe“ komme med 537,900 Rb., altsaa noget nær det forrige Bøsløb 538,100 Rb. Som Nr. 5 kommer „Lønner og Træ“ med 297,600 Rb.; ogsaa her er en forholdsvis betydelig Nedgang, idet den tidligere Position stod opført med 404,500 Rb. Naar vi derpaa samle de to Positioner, som i Opgjørelsen efter Lovforslaget maa adskilles, nemlig „Drifkevarer“ og „Spiritus“, saa udgjøre de tilsammen 425,000 Rb. imod 396,000 Rb. tidligere. „Metaller“ og „Stenful“ komme i omvendt Orden mod tidligere, idet „Metaller“ før stod under Nr. 7, medens nu „Stenful“ kommer under Nr. 7 med 213,000 Rb., ganske som tidligere; „Metaller“ derimod er gaaet ned fra 306,900 Rb. til 206,100 Rb. Derpaa kommer „Salt og Olier“; men fra den Gruppe, hvis Toldindtægt tidligere var imellem 100,000 og 50,000 Rb., rykke nu „Frugter og The“ op. „Frugter“ var tidligere anslaaet til 59,800 Rb.; Udbyttet sættes nu til 117,000 Rb.; „The“ var tidligere anslaaet til 87,100 Rb., men anslaaes nu til 108,800 Rb. Sidst er „Ris“ opført uforandret med 106,900 Rb. — Af de 6 Grupper, som tidligere gav et Udbytte af imellem 100,000 og 50,000 Rb., af hvilke, som alt bemærket, nogle ere komne op i 1ste Klasse, er der i det Hele taget foregaaet forholdsmaessig betydelig Forandring. Tidligere indeholdt den foruden „Frug-

ter og The“ Positionerne: „Glasvarer“, „Tobak og Levare“, „Ciforierødder“ og „Dist“, men af disse Positioner indeholder den nu kun „Glas“, hvortil kommer „Humle“ og „Krydderier“, der er rykket op fra tredje Gruppe. Det samlede Udbytte efter den gjældende Lov var 7,100,000 Rb., men efter Forslaget kan det anslaaes til 6,920,000 Rb. — Jeg har troet, at en Nedgang, som vil fremkomme efter disse forandrede Forslag og efter Forslaget til Skibsafgiftens Nedsættelse, saaledes som de her foreligge holdt indenfor denne Grændse, var en saadan, at Finantsministeren efter vor finantzielle Tilstand var berettiget til at foreslaa Rigsdagen at vedtage den, uden derfor at forlange yderligere et Beberlag i en anden Stats Forhøielse; men det er naturligvis med særligt Hensyn til Finantsernes Krav, at der er foreslaaet nogle Forhøielser navnlig paa Tobakstolden, og at jeg ikke har drøftet mig til at foreslaa en Nedsættelse for adskillige af de Gjenstande, med Hensyn til hvilke et saadant Spørgsmaal har været rejst i forrige Samling. Jeg nævner her i første Række Salt, jeg nævner dernæst Stenful, Ris, Olier osv. Det er mig klart, at dersom Rigsdagen maatte anse det for rigtig, dersom den maatte tro, at Tiden var kommen til en Nedsættelse paa andre Punkter, end der her er foreslaaet, da vilde dette af finantzielle Grunde — saaledes som Sagen nu foreligger — ikke for Tiden kunne gennemføres uden en samtidig Forhøielse af en anden Skat; og jeg for mit Vedkommende ser ikke, hvorledes der efter alle de Erfaringer, vi havde i forrige Samling, kunde være Spørgsmaal om en anden Udvei end at udvide nærværende Lovforslag om „Told- og Skibsafgifter“ til tillige at blive et Lovforslag om Brændevinsfattens Forhøielse, saaledes at det hele finantzielle Resultat samles under Et, saaledes at man ikke ved en stykkevis Behandling taber den fornødne Ligevægt igeoverfor de forskellige Krav, men at de Interesser og Fordringer, der gjøre sig gjældende, samles under en Totalbetragtning. Jeg har fremhævet disse almindelige Synspunkter; nærmere Details tror jeg ikke det vil være rigtig at gaa ind paa ved Lovforslagets Forelæggelse.

Derimod skal jeg tillade mig at minde om, at der i Udvalgets Betænkning blev fremhævet visse Spørgsmaal, som egne sig til særlig Overveelse. Der blev saaledes af et stort Flertal i Udvalget udtalt den Ansæelse, at Tiden var kommen til — om jeg saa maa sige — at støtte Toldindtagterne paa 2 Hovedpunkter; det blev udtalt, at der vistnok nu var Nødvendighed for at indføre en Beskatning paa indenlandst Tobaksaal og indenlandst Røgfatter-Produktioner; et Mindretal var dog endnu ikke kommet til den Gkjendelse, at der i saa Henseende forelaa nogen tvingende Nødvendighed. Det hele Udvalg var derhos enigt om et Forslag, som aabenbart ifølge sin finantzielle Karakter maatte have noget meget